

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.138/2021/12.szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben a 2021. május 31. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2021. január 18. napján kihirdetett 3.B.255/2019/70. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 4 (négy) évre enyhíti.

A vagyoneklobzás összegét 90.000 (kilencvenezer) forintban állapítja meg.

....vádlott anyjának leánykori neve:

A szabadságvesztésbe beszámítja ...vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 176.§ (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés]. Ezért 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Vagyoneklobzást rendelt el vele szemben 92.500 Ft erejéig. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése és vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A védő a perorvoslat írásbeli indokolásában (10. számú másodfokú irat) a korábban bejelentett fellebbezésében foglaltakat fenntartotta. Elsődlegesen a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 592. § (2) bekezdés b) c) és d) pontjaiban meghatározott megalapozatlanságra való tekintettel a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint az ítélet megváltoztatását és ennek során a terhelt felmentését, míg másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését, vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását látta indokoltnak. Álláspontja szerint az eljárás során felmerült ellentmondásokat, iratellenességeket az elsőfokú bíróság az eljárása során nem oldotta fel és ezért nem is alapíthatta tényállását olyan vallomásra, amely minden kétséget kizáróan nem bizonyított és az eljárásban keletkezett iratok sem támasztják alá. Mindezek tükrében a megállapított tényállást megalapozatlannak tartotta és erre tekintettel kérte elsősorban az ítélet megváltoztatását és a terhelt felmentését, míg másodlagos indítványával kapcsolatban pedig kérte, hogy vegye figyelembe a másodfokú bíróság a

vádolt büntetlen előéletét, idősebb korát, egészségi állapotát, betegségei jellegét, melyekben történő állapotromlás a jövőben nem zárható ki.

[4] Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú bíróság ítéletét.

[5] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.220/2020/10. számú átiratában a védő teljes felülbírálatot igénylő fellebbezését alaptalannak tartotta. A törvényszék a bizonyítási eljárás során nem vétett olyan perjogi hibát, amely az ítélet megalapozottságát érintette volna, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a törvényesen beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében a logika szabályainak megfelelően értékelte, indokolási kötelezettségét teljesítette. Helytálló a törvényszék ténybeli következtetései, hogy a vádlott rendszeresen, több személynek adott el amfetamin vegyületet tartalmazó speedet, az eljárás során lefoglalt kábítószer is a tulajdonát képezte, amelyet eladásra szánt. A lefoglalt kábítószer fajtái és a tiszta hatóanyag tartalma az aggálymentes igazságügyi vegyész szakértői vélemény alapján helyesen került megállapításra.

[6] A főügyészség a tényállás kiegészítését tartotta szükségesnek abban, hogy az irányadó tényállás szerint a vádlott részére öt alkalommal legalább 15 gramm, míg részére 21 alkalommal legalább 21 gramm kábítószer adott el, így mindösszesen a le nem foglalt legalább 36 gramm kábítószer becsült, tiszta hatóanyag tartalma 11,9 gramm, ami meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 119%-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 11,9%-a. A lefoglalt és a le nem foglalt kábítószeresek együttes tiszta hatóanyag tartalma sem haladja meg a jelentős mennyiség felső határát.

[7] Álláspontja szerint a bizonyítékok helytálló mérlegelésével megállapított megalapozott tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, a cselekmény kereskedéssel, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer kereskedelem büntettként való minősítése az anyagi jogszabályoknak és a Kúria 1/2007. számú Büntető Jogegységi Határozatban foglalt iránymutatásoknak megfelel. A másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán a védőnek a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése azon a címen, hogy nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése vagy az, hogy a bűncselekményt nem a vádlott követte el, a Be. 593. § (1)-(3) bekezdéséből következően eredményre nem vezethet.

[8] Kifejtette átiratában, hogy a büntetés kiszabására irányuló bűnösségi körülményeket a törvényszék hiánytalanul feltárta és megfelelően értékelte. A büntetési tétel alsó határában meghatározott tartamú szabadságvesztés törvényes, érvényesülnek a büntetés kiszabási elvek, megfelelően igazodik az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és a vádlott társadalomra veszélyességéhez. Az egyéb rendelkezéseket is helyesnek tartva indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen a Nyíregyházi Törvényszék 3.B.255/2019/70. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[9] A másodfokú bíróság a fellebbezések elintézésére a védő indítványának megfelelően a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki. A nyilvános ülésen a védő az írásbeli fellebbezésében foglaltakat fenntartotta. Az ügyész a nyilvános ülésen nem kívánt részt venni.

[10] A védelmi fellebbezés részben alapos.

[11] A másodfokú bíróság a bejelentett perorvoslat folytán a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján eltérő törvényi rendelkezés hiányában az ítélet megalapozottságát, illetve az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A Be. 590. § (3) bekezdésében meghatározott korlátozott felülbírálatra nem kerülhetett sor, mert a fellebbezést nem kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A perorvoslat ugyanis támadta a tényállást és a bűnösség megállapítását is, így a másodfokú eljárásban a törvény fő szabálya értelmében teljes volt a felülbírálat.

[12] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást alapvetően az eljárásjogi szabályok megtartásával folytatta le. Nem vétett abszolút perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa megállapított tényállás azonban részleges hiányossága miatt részben megalapozatlan [Be. 592.§ (2) bekezdés a) pontja].

[13] A részbeni megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján elsősorban a felvett bizonyítás útján és az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján helyesbítette és egészítette ki.

[14] A [13.], valamint [14.] bekezdéseket annyiban egészíti ki, hogy a le nem foglalt mindösszesen legalább 36 gramm speed típusú kábítószer becsült tiszta hatóanyagtartalma 11,9 gramm, ami meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 119%-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát annak 11,9 %-a.

[15] A [22.] bekezdést annyiban egészíti ki, hogy a lefoglalt és le nem foglalt mindösszesen 102,02 gramm amfetamin bázismennyisége 33,8 gramm, ami meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 338%-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 33,8%-a.

[16] Az ítélet indokolására vonatkozó [110.] bekezdést annyiban helyesbíti, hogy részére öt alkalommal összesen legalább 15 gramm kábítószer adott elFt/gramm áron.

[17] A fentebb kifejtettekre figyelemmel az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás így mentes a Be. 592. § (2) bekezdésben írt hibáktól, ezért a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság számára is irányadó volt.

[18] A felülbírálat során az volt megállapítható, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást valamennyi lényeges tényre kiterjedően folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítve. Az ügy helyes eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, gondosan, a logika szabályai szerint mérlegelte. Vizsgálta a vádlott vallomását,

védekezésének fő irányát és részleteit. Maradéktalanul teljesítette az indokolási kötelezettségét. Meggyőző érvekkel adott számot arról, hogy a vádlott állításait miért vetette el és az ezzel szemben álló vallomásokat miért fogadta el, ennek körében elvégezve a szükséges szembesítéseket is. Kiforrott a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a bíróság a vallomások tartalmuk szerint egyenként és összeségükben vizsgálja meg és fogadja el a vallomásoknak azon részét, amelyeket más bizonyítékok is igazolnak. következetesen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, azonban az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk, így fogyasztók, rendőr tanúk vallomása és az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok részletes elemzésével adta meggyőző indokát annak, hogy miért fogadta el a történeti tényállásban megállapítottakat. A vallomások valamennyi elemét egybevetve az egyéb bizonyítékokkal, azok megismétlése nélkül az ítéltábla annyit rögzít, hogy az elsőfokú bíróság kimerítően eleget tett indokolási kötelezettségének és a másodfokú bíróság által kiegészített és helyesbített történeti tényállás megalapozott.

A terhelttől kábítószer vásárló tanúk vallomása, az a tény, hogy nagy mennyiségű amfetamin került lefoglalásra a vádlott gépkocsijában és a kábítószer kimérésére, adagolására szolgáló eszközöknek a terhelte lakásán történt megtalálása olyan hármass bizonyíték csoportot jelentenek, melyek hatása egymást erősíti, és kétséget kizáróan bizonyítja azt, hogy a vádlott a kábítószerrel kereskedett.

Összességében megállapítható, hogy a védelmi felmentést célzó fellebbezés az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, bár megalapozatlansági okra hivatkozott, mely azonban a Be. 593. § (1)-(3) bekezdéséből következően eredményre nem vezethetett. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállását az általa tett kiegészítésekkel, helyesbítésekkel megalapozottnak találta, így a bizonyítékok felülmérlegelésére lehetőség nincsen, ezért a felmentésre irányuló fellebbezése a védelemnek eredményre nem vezethetett.

Kiemeli az ítéltábla, hogy az úgynevezett ténybírósnak a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és értékelő, majd a büntetőjogilag releváns központi és átkötő tényeket megállapító elsőfokú bíróság minősül. Ennek elvi indoka, hogy a terhelő és a mentő bizonyítékokat e bíróság mérlegeli a közvetlen megfigyelés és vizsgálat után. Amennyiben a bizonyítékok értékelése nem sérti a logika törvényeit, illetve a tényállás megalapozott, a másodfokú bíróság nem mérlegelheti felül az első bírósági bizonyíték értékelést és a vádlott javára sem állapíthat meg eltérő tényállást. Jelen esetben a tényállás megalapozott volt, azaz az elsőfokú bíróság a bizonyítás perrendileg hibátlan lefolytatása után a tényállást a vád ténybeli keretei között a valóságnak megfelelően és a másodfokon tett helyesbítés mellett hiánytalanul állapította meg.

[19] A Nyíregyházi Törvényszék a Büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le az eljárását és ennek keretében 2019. szeptember 04. napján előkészítő ülést tartott. Ezt követően 2019. október 15. napján tartott érdemi tárgyalást, majd 2020. július 8. napján, amikor a jegyzőkönyv tanúsága szerint az eljárás megismétléséről döntött, azt azonban egyik fél sem kezdeményezte.

[20] A veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 219.§ (5) bekezdése alapján, mivel egy év nem telt el a két érdemi eljárási cselekmény között (2019. október 15 -2020. július 08.) a tárgyalást nem kellett volna megismételni és valójában azt nem is tette meg, hiszen nem került sor egyik érdekelt részéről sem a tárgyalás, annak korábbi jegyzőkönyvei ismertetésével történő

megismétlésére. Ebben a körben azonban kiemelendő, hogy amennyiben nem történt meg a tárgyalás megismétlése, így a tárgyalási napok között a rendelkező részben a 2019. szeptember 04-ei előkészítő ülés időpontja is feltüntetendő.

A megalapozott tényállásból helyesen vont le következtetést a Nyíregyházi Törvényszék a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlott cselekménye valóban kábítószer-kereskedelem büntettének minősül [Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat (3) bekezdés].

[21] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket jórészt helyesen feltárta, azonban további enyhítő körülmény az eljárás elhúzódása, melyre nem utalt az elsőfokú bíróság. Ugyanis az eljárás elhúzódásának ténye nem vitatható, melyet a Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja alapján külön enyhítő körülményként vett figyelembe az ítéltábla.

[22] A vád benyújtására 2019. május 24. napján került sor. Az ügyben a bíróság 2019. szeptember 04. napjára tűzött előkészítő ülést, majd azt követően a 2019. október 15-ei tárgyalást követően csak 2020. július 08. napján került sor tárgyalás kitűzésére, részben pedig a kialakult veszélyhelyzet miatti átmeneti rendelkezésekre figyelemmel. Majd több tárgyalási nap is kitűzésre került az ügyben és az elsőfokú bíróság az ítéletét 2021. január 18. napján hirdette ki.

[23] Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017. (II.10.) AB Határozatban az 1. pont alatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Be. 258. § (3) bekezdés e) pontjának alkalmazása során az Alaptörvény 27. cikk (1) bekezdésében fakadó alkotmányos követelmény, miszerint amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint az azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

[24] Az Alaptörvény 27. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.

[25] Az Alkotmánybíróság fenti hivatkozott határozatának indokolásában a következőket fejti ki:

[26] A bírói gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe az időmúlást és a büntetés kiszabása során értékeli (Kúria 56. Bk vélemény III/10.).

[27] A büntetőeljárás elhúzódása azonban nem pusztán időmúlást vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdést is. Egy hosszú ideig tartó eljárás is eleget tehet az ésszerű határidő követelményének, míg egy abszolút tartamában rövidnek látszó eljárás ugyanakkor megsértheti az Alaptörvényi elvárást. Az eljárás elhúzódásának fogalma magába foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitást mutatott, és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó

eljárásra utalás, tehát az ügyben eljáró bíróságok azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

[28] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódó büntetőeljárás miatt bekövetkező Alaptörvény ellenesség orvosolható a büntetés kiszabás során. Amennyiben az ítélet indokolásából megállapítható, hogy a bíróság az eljárás elhúzódására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során valamilyen kedvezményben részesített, vagyis az időmúlásra, az eljárás elhúzódására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki, vagy a büntetés helyett intézkedést alkalmazott akkor a terhelt az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának a megsértésére a továbbiakban megalapozottan nem hivatkozhat.

[29] A Btk. 79. § szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést a törvényben meghatározott keretek között a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetés kiszabás során a büntetőjog általános elveire és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az „ultima ratio” elveinek (1214/B/1990.AB. Határozat).

[30] A törvényszék a büntetés kiszabása során értékelte az enyhítő körülményeket és arra nagyobb hangsúlyt fektetett, sőt élt a Btk. 35. § (2) bekezdésében foglaltakkal és ennek megfelelően egyel enyhébb végrehajtási fokozatban állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, azonban az eljárás elhúzódása nem került értékelésre a büntetés kiszabása körében, ezért az ítéltábla lehetőséget látott a büntetés további enyhítésére, a Btk. 82. § (1) bekezdése alapján és a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel az ítéltábla által megállapított további enyhítő körülményre figyelemmel, a vádlottal szemben első fokon kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartalmát egyaránt 4 évre enyhítette, mely büntetés szükséges egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez, tetтарыныс és eleget tesz az egyéniesítés követelményeinek is.

Az ítéltábla azonban még a vádlott életkorára, egészségügyi állapotára, mint különös méltánylást érdemlő körülményre figyelemmel sem látta indokoltnak a védelem által indítványozott további enyhítést, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését, mely ellen hat az általános megelőzés törvényi céljaihoz fűződő társadalmi érdek is.

[31] Az elsőfokú bíróság vagyoneklkobzásra vonatkozó rendelkezései körében az ítéltábla a következőket jegyzi meg.

A Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy a vagyoneklkobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett, míg az e) pont értelmében a vagyonra,

melyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatottak vagy arra szántak.

A Kúria 1/2008. Büntetőjogegységi Határozata tartalmazza, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló akkor hatályos 1978. évi IV. törvény (továbbiakban rBtk.) 77/B.§ (1) bekezdésének a) pontja és d) pontjára figyelemmel – csakúgy, mint a jelenleg hatályos Btk. 74. § (1) bekezdés a) és e) pontja alapján - a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőivel szemben, a kábítószer értékesítéssel összefüggő vagyona vagyonekობzást kell elrendelni. A vagyonekობzás nem korlátozható, az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyona mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e. A vagyonekობzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal. A Büntető Jogegységi határozat kiemeli, hogy a vagyonekობzást arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona kell elrendelni, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Az intézkedés hatályos rendelkezéseit megfogalmazó törvény indokolása valóban tartalmazza azt, hogy a vagyonekობzás célja a terhelt vagyoni helyzetének a bűncselekmény elkövetését megelőző állapotba történő visszaállítása.

A kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásai közül azoknál, amelyek a kábítószer értékesítése révén valósulnak meg, az intézkedés jogalapját maga az értékesítés teremti meg, ez az a magatartás, amelyből az elvonandó vagyona ered, ezért az elkövetést megelőző vagyoni helyzet megítélésénél az értékesítést közvetlenül megelőző vagyoni állapotra kell figyelemmel lenni. Ekkor az elkövető vagyonának már nem része az, amit korábban a kábítószer megszerzésére fordított. Így ennek a törvényi rendelkezésnek az alkalmazása során sem lehet a vagyonekობzás alá eső vagyona mértékét csökkenteni a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A fentiek mellett a Btk. 74. § (1) bekezdésének e) pontja alapján a Büntető Jogegységi határozat értelmében vagyonekობzást kell elrendelni arra a vagyona is, amit a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges (vagy ezt könnyítő) feltételek biztosítása végett szolgáltatottak (vagy arra szántak). Miután a kábítószer értékesítéséhez elengedhetetlenül szükséges annak megszerzése, a megszerzéssel összefüggő kiadás nem más, mint a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges feltételek biztosítására szolgáló vagyona, így az mindenképp elkobzandó. Ezen túlmenően a kábítószer megszerzése önmagában is bűncselekményt valósít meg, így a vagyonekობzás alkalmazása az arra fordított vagyona ez okból sem mellőzhető, mindezekből következően a vagyonekობzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett teljes vagyona el kell rendelni függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyona mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges, vagy veszteséges volt-e. A vagyonekობzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

A fentiek alapján a vagyonekობzás alkalmazása az értékesítésre szánt kábítószer megszerzésére fordított vagy erre szánt vagyona ugyanúgy kiterjed, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő haszonra.

A törvényszék a vagyonekobzás jogszabályi háttereként a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg, mely azonban 2016. október 27. napjáig volt hatályos. Az ezen szakaszt hatályon kívül helyező 2016. évi CIII. törvény 56. § beemelte a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontját, mely szerint ellenkező bizonyításig vagyonekobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyonekobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett. Az ítéltábla tehát megjegyzi, hogy a helyes jogszabályi hivatkozás a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja, azonban kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött a vagyonekobzás alkalmazása mellett vádlott vonatkozásában, azonban egyetértve a Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakkal az pontosításra szorult.

[32] Ahogy az ítéltábla is megállapította az elsőfokú ítélet [14] bekezdésében vádlott 2018. évben 5 alkalommal adott el 3-5 gramm speedet lakos részére, mely ellentétben az ítélet [110] bekezdésben foglaltakkal nem 16 grammnak, hanem 15 grammnak minősül és ehhez hozzáadva a [13.] bekezdésben szereplő értékesítést, amely helytállóan a [110] bekezdésben 21 alkalommal történő 1 gramm értékesítése 21 grammnak minősül, így az mindösszesen 36 gramm, mely figyelemmel a 2.500 Ft/gramm áron történő értékesítésre, nem 92.500, hanem 90.000 Ft. Így az ítéltábla ennek megfelelően helyesbítette a vagyonekobzás összegét.

[33] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb járulékos kérdéseiben hozott rendelkezései helyesek és törvényesek.

[34] Az ítéltábla rögzítette, hogy a vádlott anyjának leánykori neve helyesen

[35] A kifejtetttekre tekintettel az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2021. május 31.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Virágh Pál sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.255/2019/70. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.138/2021/11. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. május 31.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke